

hvorved det forbydes at udskænke Spirituosa til unge Menneſter under 16 Aar. Der vil være rig Lejlighed for den Perſon, der ſtaar for Udſkænkningen, til at udøve et Skøn over den vedkommendes Alder. — Men ganſte anderledes ſtiller Sagen ſig ved et ſaadant Spil ſom ved en Totaliſator. Jeg ved ikke, om de Herrer nogen Sinde have overværet et ſaadant Spil; mig forekommer det ganſte urimeligt, at man der ſkal være i Stand til at kunne udøve en Kontrol. I Virkeligheden maatte man i 99 af 100 Tilfælde lade en Overtrædelse paſſere uden at kunne ſtaa ned. Naar Spillet er indrettet ſaaledes, at der er 10 Baase, hvor Publikum ſtaar klumpet ſammen udenfor diſſe Billetkontorer ſom Bier, der ſkulle til at ſværme, hvorledes ſkal Politiet ſaa komme til? Det ſtaar bag Ryggen af Publikum og kan ikke ſe de unge Menneſter, ſom mulig ere med. Hvorledes ſkal Politiet kunne indblende ſig, naar der opſtaar Quereller og Diſputter, naar Publikum bliver utaalmodigt, idet Flaget maatte allerede er hejjet, og det hele ſkal gaa for ſig, men Publikum ikke vil vente, blot fordi der er et ungt Menneſte, der har en Diſput med den, der ſtaar for Billetkontoret. Man ſtaber ſig urimelige Vanſkeligheder ved denne Beſtemmelse uden at opnaa et fornuftigt Formaal. — Vi maa jo huſke, at der er mange andre Ting, der ere ganſte anderledes demoraliferende for unge Menneſter, end hvad der her er Tale om. Det er mere demoraliferende, at de kunne deltage i Svir i daarlige Lokaler, hvor der udſkænkes daarlig Spirituosa og ryges daarlig Tobak osv. Det er mere demoraliferende, at de unge Menneſter kunne enten i private Kredſe eller offentlig deltage i Spil paa Kredit. Her er fuldſtændig kontant Spil; de ſkulle møde med deres Kroner i Haanden, og i Reglen have de vel ſaaet dem af deres Forældre. Naar nu ſaaledes en Fader har givet ſin Søn 2 Kroner til at gøre en Indſats med, indſer jeg ikke, at der kan være noget demoraliferende derved. Det vilde i alt Fald være mærkeligt, om Politiet eller det offentlige ſkulde kunne blande ſig i et ſaadant Forhold.

Dertil kommer den Vanſkelighed, ſom jeg fremhævede ved 1te Behandling, at man kan dog ikke godt afviſe den Bemærkning fra et ungt Menneſte, at han har ikke spillet for egen Regning, men at hans Moder eller Søſter har ſendt ham derhen med de 2 Kroner. Man kan ikke forlange, at en ung Dame ſkal trænge ſig ind i Sværmen; hun ſender ſin Broder. Bliver han ſaa greben, ſiger han, at han har spillet for en andens Regning; ſaa ſkal der foretages Underſøgelse,

og Politiet indblendes. Og vil man fastholde den Beſtemmelse, at unge Menneſter ikke maa deltage i Spillet, er det jo paa den anden Side den letteſte Sag for en ſaadan Jhr paa 17 Aar at ſaa en Kammerat paa 18 Aar eller en Mand, der ſtaar ved Siden af ham, til at ſtikke de Kroner ind til en Billettor ved Totaliſatoren.

Man ſtaber ſig alle diſſe Vanſkeligheder, ſom det er overmaade svært at komme ud over, uden at man opnaar et virkeligt Formaal derved. Det eneste, der opnaas, er, at man ſaar diſſe Straffebestemmelſer med temmelig betydelige Mulktter, ſom ſkulle overholdes, men i de fleſte Tilfælde blive et dødt Bogſtav. Jeg synes ikke, at man ſkulde gaa med til at give den Slags Beſtemmelſer.

Juſtitsministeren (Nelleman):

Den ærede ſidſte Talers Bemærkninger indeholdt flere Ting, ſom opfordre mig til at ſvare. Jeg vil forſt bemærke, at den Vej, han ſelv anviste — om den overhovedet kan benyttes, hvad jeg ikke tror — fører til akkurat den ſelvfamme praktiſke Vanſkelighed ſom Lovforſlagets § 5. Thi enten der ſtaar i Loven, at den, der foreſtaar Totaliſatorspillet, ikke maa lade unge Menneſter, ſom kunne ſkønnes at være under 18 Aar, deltage i ſaadant Spil, eller det ſtaar i den Tilſættelse, der gives vedkommende, bliver det lige let og lige vanſkeligt i Praksis at overholde Beſtemmelſen. Og om den paagældende ſkal straffes med Mulkt eller med ikke oftere at turde holde Totaliſator, gør ingen Forſkel. Det ſidſte er utvivlsomt værre for ham end det forſte. Jeg ſer derfor ſlet ikke, at den nævnte Udvej kan benyttes. — Men jeg kan heller ikke paa nogen Maade erkende, at Finanzministeren har en ſaadan Myndighed. Han kan efter Loven ikke knytte andre Beſtingelſer til Tilladelsen end den, at Afgiften efter § 1 ſkal betales, og de Beſtemmelſer, ſom ere nødvendige for at ſikre ſig Afgiftens rigtige Erlæggeſe; men det, at unge Menneſter ikke maa spille med, hører ikke med til at ſikre ſig Afgiftens rigtige Erlæggeſe. Et Forbud herimod vil mangle. Njemmel, og ſelv om man gaar den Vej, ſom blev antydet, ſer jeg ikke, at Forholdet bliver en Smule anderledes, eller at de praktiſke Vanſkeligheder, ſom det ærede Medlem udmaalede, blive en Smule mindre. Jeg finder ikke, at der mangler andet end en Beſtemmelse om, hvem Anſvaret paahviler, og denne Mangel vil være afhjulpen, naar der ſtaar, at det forbydes den, der foreſtaar Totaliſatorspillet, under Bøder fra 50—200 Kr. at tillade unge Menneſter under 18 Aar at deltage i Spillet. Det er den, der foreſtaar Totali-